

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. София, 04.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Елка Атанасова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9428** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 20170163 от 10.08.2021 г. по НАХД № 3225/2020г.на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10 състав е изменено Наказателно постановление (НП) № 1181/21.05.2019 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДА Д.), в частта относно размера на имуществената санкция, като същата е намалена от 10 000 лв. на 2 000 лв. С посоченото НП е ангажирана административно-наказателната отговорност на [фирма] на основание чл.60 пр.2 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) за нарушение на чл.4, ал.2 т.4 ЗЗНН. В останалата му част НП е потвърдено, като [фирма] е осъдено да заплати юрисконсултско възнаграждение на ДА Д., както и направените в производството пред СРС разноски за вещо лице и свидетел в размер на 348,63 лв.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от [фирма], чрез адв.М., с която решението се оспорва като неправилно. Развити са доводи за липса на състав на административно нарушение, тъй като доставчика на касатора не е данъчно задължено лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, а се касае за доставчик – [фирма], което дружество е вписано в регистрите с ДДС номер. Сочи се, че клаузите на закона не могат да бъдат подменяни с договорни уговорки, като се сочи клауза от договора между [фирма] и [фирма] за прехвърляне на

административното задължение за заделяне на ЗИС към [фирма] на количества горива, закупени от местно юридическо лице и представляващи доставки по чл.12 от ЗДДС, а не В. по чл.13 от ЗДДС. Моли се за отмяна на решението на СРС и отмяна изцяло на НП № 1181/21.05.2019 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“. В проведеното открито съдебно заседание касатора не се явява и представлява. След приключване на о.з. е докладвана молба – становище от дружеството, чрез адв.М. (постъпила на 03.12.2021г. в 10.30 часа с позиция по хода на делото и по същество.

Ответникът Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ –С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г., оспорва касационната жалба , като моли да се потвърди решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна, в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

От фактическа страна, при извършената касационна проверка по чл.218 АПК съдът прие следното:

Според задължителните за тази инстанция, съгласно чл.220 АПК фактически установявания на районния съд, със Заповед № РД-10-67/18.03.2019 г. на директора на Държавна агенция „Държавен резерв“ - било наредено в периода от 19.03.2019 г. до 22.03.2019 г. да се извърши извънпланова проверка по документи и на място на [фирма], за установяване и изчисляване на действителните количества от В. внос , В. износ и бункерни доставки на нефтопродукти, както и среднодневно потребление на нефтопродукти в страната през календарната 2018г. и определяне нивата на запаси за извънредни ситуации. Проверката била осъществена на адреса на регистрацията на дружеството в [населено място], обл.Р., като от представените в хода на проверката документи и справки, св.Б. установил, че дружеството е посочило невярна / неточна информация в справката – декларация по чл.4 ал.2 т.4 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти относно информацията за извършените В. през периода (2018г.) на гориво за дизелово и двигатели, реактивно гориво от керосинов тип, котелни горива и гориво за дизелови двигатели.

При тези констатации е изведен извод за нарушение на чл.60 пр.2 вр. с чл.4 ал.2 т.4 от ЗЗНН във вр. с предоставянето на невярна информация в справка – декларация с вх.№ 1181/22.02.2019г. в деловодството на ДА Д. в гр..С..

За осъществената в дружеството проверка е изготвен Констативен протокол № 40-07-989/22.03.2019г., съобразно констатациите в който дружеството е имало недеklarирани количества на В. на гориво за дизелови двигатели в размер на 65 891.093 тона, на автомобилен бензин 6786.262 тона и на котелно гориво – 525.640 тона. По отношение на В. на гориво за дизелови двигатели е прието, че през 2018г. дружеството е извършило такова в размер на 753.743 тона.

Съставеният констативен протокол (КП) бил връчена на пълномощник на управителя на дружеството, както и на С. Л. от [фирма], като двамата заявили писмено несъгласие с констатациите. Дружеството е надлежно поканено за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 28.03.2019г., като на посочената дата не се явил негов представител. На 28.03.2019г. е съставен АУАН № 14 срещу „Д.“ за нарушение по чл.60 пр.2 вр. с чл.4 ал.2 т.4 от ЗЗНН., връчен на

управителя на дружеството на 12.04.2010г. Въз основа на АУАН било издадено НП № 1181/21.05.2019 г. от председателя на ДАДРВЗ, налагащо на [фирма] имуществена санкция в размер на 10 000 лв. на основание чл.8, ал.2, т.15 и чл.60 ЗЗНН, за извършено нарушение по чл.60 пр.2 вр. с чл.4 ал.2 т.4 от ЗЗНН.

Софийският районен съд е събрал относимите към спора писмени и гласни доказателства, вкл. допуснал изслушването и на експертиза, като от правна страна е приел за безспорно установено извършеното от [фирма] нарушение на чл.4, ал.2 т.4 ЗЗНН, който предвижда императивен срок за подаване в ДАДРВЗ на справка –декларация по образец ежегодно до 15 февруари за предходната календарна година. Така предоставената от дружеството информация в Справка Декларация по чл.4 ал.2 от ЗЗНН с вх.№ 1181/22.02.2019г.за периода 01.01.2018г. – 31.12.2018г. дружеството е декларирало В. в размер на 0.000 тона гориво за дизелови двигатели за 2018г. Декларираната информация е сравнена с тази, постъпила в ДА Д. по реда на чл.4, ал.3 ЗЗНН от Агенция „Митници“, при което било открито несъответствие, потвърдено от извършената от ДА Д. нарочна проверка.

Така констатираното предоставяне на невярна информация по чл.4, ал.2 ЗЗНН от [фирма] е достатъчно за осъществяването на санкционния състав по чл.60 ЗЗНН. Така въззивният съд е заключил, че извършването на процесното нарушение и авторството му били доказани по несъмнен начин, поради което административнонаказателната отговорност на дружеството била законосъобразно ангажирана. По отношение на определената санкция в размер на 10 000 лв. въззивния съд е приложил чл.3 ал.2 от ЗАНН и определил размера на имуществената санкция при действието на по-благоприятния за жалбоподателя закон – а именно този, предвиден в нормата на чл.60 ал.2 от ЗЗНН (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 05.06.2020 г.), като в тази връзка изменил оспореното пред него НП.

Първоинстанционното решение е правилно постановено.

Със Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНП) се уреждат обществените отношения, свързани със създаване, съхраняване, обновяване, ползване и възстановяване на запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти и целеви запаси от нефтопродукти, както и се въвеждат необходимите процедури за преодоляване на евентуален сериозен недостиг – чл.1, ал.1 ЗЗНН. Целта е да се осигури снабдяването с течни горива в случаи на затрудняване на доставките или значимо прекъсване снабдяването с нефт и нефтопродукти в страната, в другите държави-членки на ЕС, и/или съгласно решение на Международната агенция по енергетика за отпускането на запаси – чл.1, ал.2 ЗЗНН. По реда на този закон се създават, съхраняват, обновяват, ползват и контролират запаси за извънредни ситуации по § 1, т.24 от ДР на ЗЗНЗ от нефт и категориите нефтопродукти по чл.2, ал.1, т.1 – 4 ЗЗНЗ, в т.ч. горива за дизелови двигатели. Задължените лица трябва да организират и финансират за своя сметка и със свои средства създаването, съхраняването, обновяването и възстановяването на такива запаси за извънредни ситуации на определените им нива, на основание чл.3, ал.4 ЗЗНН. За целта те изготвят и представят в ДАДРВЗ ежемесечно до 15-то число справка-декларация по образец за предходния календарен месец с информацията по чл.4, ал.1, т.1 – 3 ЗЗНН. Наред с това, всички български и/или чуждестранни физически и/или юридически лица и/или техни клонове, които са извършили на територията на страната през предходната календарна година дейности по производство, възлагане на производство, внос и/или вътрешнообщностни пристигания на нефтопродукти по чл.2, ал.1, т.1 - 4 ЗЗНЗ и/или

внос и вътрешнообщностни пристигания на нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите и тежки горива, изготвят и представят в ДАДРВЗ ежегодно до 15 февруари справка-декларация по образец за предходната календарна година, с информацията по чл.4, ал.2, т.1 – 8 ЗЗНН. Тя трябва да сочи, съгласно чл.4, ал.2, т.4 ЗЗНН (в редакцията, действаща към момента на извършване на нарушението) точните количества, доставени от вътрешнообщностни пристигания на горивата за дизелови двигатели по чл.2, ал.1, т.2 ЗЗНН. Съгласно чл.12, ал.2 ЗЗНН въз основа на така получената информация по чл.4, ал.2 ЗЗНН, както и официално постъпилата такава от държавните учреждения по чл.4, ал.3 – 9 ЗЗНН, председателят на ДА Д. съгласно чл.12, ал.1, изр.1 ЗЗНН определя ежегодно до 31 март нивата на запасите за извънредни ситуации, които се създават от задължените лица и ДАДРВЗ въз основа на равностойността в нефт на вноса и вътрешнообщностните пристигания на нефтопродуктите по чл.2, ал.1 ЗЗНН или равностойността в нефт на потреблението им на територията на страната през предходната календарна година в съответствие с приложение III на Директива 2009/119/ЕО на Съвета от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт или нефтопродукти (ОВ, L 265 от 09.10.2009).

Информацията по чл.4, ал.2, т.1–8 ЗЗНН, подлежаща на ежегодно предоставяне от задължените лица в ДАДРВЗ до 15 февруари на справка–декларация за предходната календарна година, и информацията по чл.4, ал.3–7 ЗЗНН, получена служебно в ДАДРВЗ от официални източници, служи за определяне на нивата на запасите от нефт и нефтени продукти по чл.2, ал.1 ЗЗНН както общи, така и подлежащи на създаване, поддържане, съхраняване и обновяване от всяко едно задължено лице и ДАДРВЗ съгласно чл.12, ал.1 – 2 ЗЗНЗ през следващата календарна година.

Преценено в този контекст, изискването по чл.4, ал.2 ЗЗНН към всички български и/или чуждестранни физически и/или юридически лица и/или техни клонове, извършили на територията на страната през предходната календарна година дейности по производство, възлагане на производство, внос и/или вътрешнообщностни пристигания на нефтопродукти по чл.2, ал.1, т.1-4 ЗЗНЗ и/или внос и вътрешнообщностни пристигания на нефт, газов кондензат, суровини за рафинериите и тежки горива, е не само да представят до 15 февруари в ДАДРВЗ годишната си справка-декларация с формално попълнени данните по образца ѝ, но и да я изготвят така че съдържащата се в нея информация да е вярна, точна и пълна. Именно този е нормативният смисъл, вложен в разпоредбата на чл.4, ал.2 ЗЗНН, която гарантира не само фактическото получаване на тази информация, необходима за определянето на нивата на запасите за извънредни ситуации от нефт и нефтени продукти по чл.2, ал.1 ЗЗНН, но и нейната надеждност. Съответно, изискването по чл.4, ал.2 ЗЗНН ще е нарушено, както ако годишна справка-декларация не е била подадена в ДАДРВЗ от съответното задължено лице, така и ако същата е била представена, но е невярна, неточна или непълна. Неспазването на изискването по чл.4, ал.2 ЗЗНН във всяка една от тези алтернативни форми представлява самостоятелно административно нарушение, което осъществява санкционния състав на чл.60 ЗЗНН и е основание за прилагането му.

В случая е безспорно установено, че дружеството касатор, за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г. е подало справка–декларация по чл.4, ал.2 т.4 ЗЗНН с вх. № 1181/22.02.2019 г., по описа на ДА „Д.“, с които е декларирали вътрешнообщностни пристигания на гориво за дизелови двигатели през 20108 г. в размер на 0.000 тона.

Възложената със извънпланова проверка с вече посочената заповед на директора на Държавна агенция „Държавен резерв“ на място в [фирма], приключила с КП № 40-07-989/22.03.2019 г., е установила, че съобразно установеното с КП № 40-07-830/08.03.2019г. за извършена проверка на [фирма], по Договор № TR 590/2016 г. и анекси към него касаторът е осъществил В. на гориво за дизелови двигатели в размер на 65 891.073 тона и на основание чл.42 от този договор [фирма] следва да декларира от свое име и за своя сметка всички закупени количества горива пред ДА Д.. Тази официална констатация по КП № 40-07-989/22.03.2019 г. не е опровергана в рамките на административнонаказателното производство, нито по делото. Въз основа на нея наказващият орган обосновава и приел, че с подадената от [фирма] в ДАДРВЗ справка-декларация по чл.4, ал.2 ЗЗНН за 2018 г. с вх. № 1181/22.02.2019 г., това задължено лице е декларирало вътрешнообщностни пристигания на гориво за дизелови двигатели в размер на 0.000 тона, а е следвало да декларира В. на гориво за дизелови двигатели в размер на 65 981.073 тона. В същата СД дружеството е декларирало В. на автомобилни бензини в размер на 0 000 тона, а е следвало да декларира количество в размер на 6 786.262 тона. По отношение на В. на реактивно гориво е декларирано 2 605.050 тона, а е трябвало да декларира количество от 4 285.738 тона. За В. на котелно гориво са декларирани 95.604 тона, при следващи се за деклариране 620.244 тона, както и за В. на гориво за дизелови двигатели дружеството е декларирало 0.000 тона, а е трябвало да декларира 753.743 тона.

Предвид това несъответствие, правилно наказващият орган е заключил, че касаторът е предоставил на ДА Д. невярна информация по чл.4, ал.2 ЗЗНН, за реализирани през 2018г. В. на горива за дизелови двигатели, автомобилни бензини, реактивни горива от керосинов тип и котелни горива и В. на дизелова гориво, на стойности, които не отговарят на действително установените, с което е осъществило от обективна страна санкционния състав по чл.60 ЗЗНН. Основателно и законосъобразно поради това, с оспореното НП е наложена имуществена санкция на основание чл.60 ЗЗНН за ненадлежно изпълненото му задължение по чл.4, ал.2 ЗЗНН.

С оспореното решение на въззивния съд, при приложението на последващия по-благоприятен закон, законосъобразно е изменено НП и имуществената санкция е определена в размер от 2000 лв..

Неоснователно е оплакването на касатора, че количествата гориво, като предмет на сделка между местни юридически лица, не е следвало да бъдат декларирани. По същността си тези доставки на нефтопродукти са вътрешнообщностни пристигания по смисъла на § 1, т.15 от ДР на ЗЗНН вр. чл.3, ал.3 от Регламент (ЕО) № 638/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за статистиката на Общността, свързана с търговията на стоки между държавите-членки, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3330/91 на Съвета (ОВ, L 102, 07.04.2004) като пристигания на стоки от Общността по чл.2, б.“г“ от Регламент (ЕО) № 638/2004, които са влезли в Република България като държава-членка на получаването им, след като са изпратени от друга държава – членка - Република Румъния. Ето защо, количествата на така осъществените вътрешнообщностни пристигания е следвало задължително да се включат в справка-декларация на [фирма] по чл.4, ал.2 ЗЗНН за 2018 г., а тяхното неотразяване води до нейна невярност в тази част, която основателно е обусловило санкционираното на това задължено лице по чл.60 ЗЗНН.

Касационната инстанция споделя доводите на въззивния съд по отношение на липсата

на предпоставките на чл.28 от ЗАНН, доколкото процесното деяние не се характеризира със степен на обществена опасност, по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения по чл.60 ЗЗНН.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. При дължимата се по чл.218, ал.2 АПК служебна проверка го намира за валидно, допустимо и правилно, постановено без отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК, поради което следва да бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.2 т.5 от ЗАНН.

При този изход на спора е основателна претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника по касационната жалба, като такова следва да се присъди за настоящата инстанция в размер на 100 лв.

Водим от горното, Административен съд София – град, XI-и касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № № 20170163 от 10.08.2021 г. по НАХД № 3225/2020г.на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.